Якби я втратив очі, Україно,
То зміг би жить, не бачачи ланів,
Поліських плес, подільських ясенів,
Дніпра, що стелить хвилі, наче сіно.
У глибині моїх темнот і снів
Твоя б лунала мова солов'їно;
Той світ, що ти дала мені у віно,
Від сяйва слова знову б заяснів.
Я глухоти не зможу перенести,
Бо не вкладе ніхто в печальні жести
Шум Черемоша, співи солов'я;
Дивитися на радощі обнови,
Та материнської не чути мови, —
Ото була б загибель — смерть моя.